

Chojecki Jan Stas (11/15 1792)

G Ł O S

*J. W. Jana Choeckiego Poſta z Woiewodztwa Kiiowſkiego dnia 20. Maia
Roku 1792. na Seſyi Seymowej miany.*

WTym czasie tyle uſtanowionych Praw do obrony Poſpolitey, daią widocznie poznać; że któraś Potencya Sądziująca chce Nam wydać wojnę, lub czyni poſtrachy, doſwiadczaiać naſzey odwagi; a tey pewnie użyciemy z ażardem życia na obronę wolności naſzego Narodu.

Lecz Nayiaśnieyſze Stany ſtanowiąc Prawa ogulne do Obrony, powiedzmy wyraźnie, iaka Potencya chce być nam Groźną; *Auſtrya* y *Prusy*, w ciągu Seymu, okazuią ſię być dla nas przyiaznymi, a choć w dawnieyſzym czasie, części Kraiu zabrały, zdały ſię iuż być ſytnemi naſzą Ziemią, nieſięgając daley po wolność wewnętrzną Obywatelką, ani ſię do Rządu wdawały.

Moskwa, od naydawnieyſzych czasów, Wolności Naſzey nieprzyiazna, ſniało mówić przeciw tey Potencyi, y mówić będe, chociaź znam, że wczynie niepokoiu, Ofoba moia, a wſzczegulności maiątek bliſki ley Granic leżący, ſtanie ſię offiarą zemſty; lecz mieſzcząc ſię w tey Świątyni Praw, zapomnieć każdemu z nas należy o dobru właſnym, a pomyślności Kraiowej tylko pilnując, ſtać ſię ſzczerem y odważnem całego Narodu Obrońcami.

Tak pewny ieſtem o wſzyſtkich *Polakach*, którzy niech ſobie przypomną, że do tych czas niebyli ſwemi, tylko przemoc *Moskwy* nad niemi panowała. Wpomińcie, kto Wam Królów obierał, a wczynie Elekcyców krew niewinną Obywatelką przelewaiąc; maiatki waſze niſzczył? Niemila ieſt *Moskwie* Sukceſſya Tronu w *Poſzczce*, bo ona temu wſzyſtkiemu zagradza. Wiele trzebaby mówić co Woiewodztwa naſze pograniczne ucierpiały, w których więcey lat 20. *Woyſka Moskiewſkie* miały ſwe liedliſko, a maiatki y domy Obywatelkie zgruntu zniſzczywſzy, nawet na Ich życia targały ſię. Prawa y Rząd podług upodobania ſwego ſtanowiono; ſwieża ieſt pamięć Konſtytucyi 1768 y 1775, R. gdzie iuż całkiem Krai *Polſki*, w *Frwincyą* właſnie *Moskiewſką* zoſtał zamieniony. Przepiſano wam, abyſcie ſwe Prawa *Categoriatiu* ſtanowili, to ieſt: by drobnemi częſtkami bawiać ſię, o całym dobru Kraiu zatrudniać ſię nie mogli, tylko tym, co było naydogodnieyſzego dla *Moskwy*.

Narod *Polſki* bezſilny, Obywatel wewnątrz rozrużniony, właſnie błakaiać ſię po ſwym Kraiu, iedynie tylko loſowi obojętnemu zoſtał poddany. Aliſci znalazłſzy pomysłną porę dzwignienia ſię, iednością złączony, zaczoł ſtawić ſię mężnym y Rządnym, powiękſzył ſie zbroyną, Skarb zaczoł napełniać, noſąc na oſiארę dzieſiłą część właſnego maiatku, y Rząd trwały uſtanowil.

Poznała *Moskwa*, że Narod *Polſki* zoſtał oddzielnym od ley władania, a w iſtotney wolności chce mieć dawne znaczenie w *Europie*; może iuż ſzuka zwykłych ſprężyn, któremiby naſzą ſpokoyność y wolność obaliła; uczyni to, iak ów podchlebny złoſnik, chcący dokonać ſwey zemſty, wynayduie ſpoſobne instrumenta, używa ſłodkich wyrazów do podeyſcia. Day Wielki Boże, by ſię to nieprawdziło co powiem; użyje na Instrument odrodnych *Polakow*, a w Deklaracyi poda łagodne niby wyrazy. Oż będąc zawiſze przyiaciolką *Polſkiey*,

XVIII. 2. 842.

chce być Iey pomocną, widząc, że Rząd Republikański w Despotyczny zamieniony, wzywać będzie do siebie dobrze Iey myślących *Polaków*. O bodayby tak odrodnych Kray nasz nie miał, by się z oczewistym nieprzyjacielem Oyczyzny łączyli! iednak y na to Rządny teraz nasz Kray mieć powinien baczność.

Polaku! jeżeli jesteś taki, którybys wzywał pomocy *Moskwy* na wespół twych Rodaków, zastanow się, co Cię powodować może? Jeżeli w twym przekonaniu, wydadzą się niektóre Prawa niedostateczne, czyliż Zbroyną Obcą siłą, powinieneś je poprawiać. Zrobiłbys właśnie, iak ów Gospodarz, który wystawiwszy Dom dobry y wspaniały, dostrzegł w nim niektóre małe wady, uniesiony złością, całkiem go zroynował. Jeślibys widział tego potrzebę, staray się w własnym Narodzie o poprawę, niepodając go wraz z Obywatelami na ostatnią ruinę.

Rząd Kraiu wewnętrzny, któren w doświadczeniu, ieżliby zdał się niedogodnym, w mocy jest własnego tylko Narodu poprawić, lub całkiem odmienić. Obca zaś przemoc użyta do poprawy, niezechceź Go dogodniejszy dla siebie zrobić, a za swą staranność, Kraiem naszym nadgrodeń sobie uczynić? czegośmy iuż y doświadczyli.

Polaku! roztrząś to w gruncie serca swego: jeżeli masz miłość prawdziwą własney Oyczyzny, w którey krew y Rodacy twoi w potomne wieki zostawać będą; iżby zamiast wyszukiwanych teraz dla niey dogodności, na zawsze pod niewydobytą przemocą ięczeli.

Królu! który od początku Panowania swego, aż do tego Seymu uważany byłeś ścisłą złączony przyiaźnią z *Moskwą*, okazałeś w terażniejszy czacie, iż to czynić na pozór musiałeś, widząc Naród *Polski* tylu nieszczęśliwemi napełniony okolicznościami. Możnienyli ambicyą, drudzy haniebnym uniesienizykiem, reszta Obywatelów niezgodą y nieufnością rozrużnieni, niedozwolili Ci, dzwignąć się z Narodem z pod obcey przemocy. Skoro tylko pom ślną znalazłeś porę, ostrzegłeś Naród, Ten z tobą ziednoczony ięcznie wyszedł z pod Jarzma obcey niewoli. Pewni jesteśmy, że W. K Mość, przy obronie wolnego Narodu *Polskiego*, y własney sławy stawieć się będziez odważnie, na odpór siągających po naszą Wolność.

Chcąc zapobiec, aby nieznaleźli się takowi Polacy, którzy by łączyli się z Woyskiem Nieprzyjacielskim, takowy podaje Projekt.

„ W przypadku wydarzoney Woyny na Kray nasz *Polski*, ktoby z *Polaków* łączył się z nieprzyjacielskim Woyskiem, takowego za nieprzyjaciela Oyczyzny uznawszy; karom osobistym podlegać, a majątek tego pod Sekwestr natychmiast ma być wzięty, y na potrzeby y Obronę, Kraiu własnego użyty być ma, za wiadomością Stanów Seymujących. „

XVIII. 2. 842.
<http://rcin.org.pl>

1725

XVII. 2. 842

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the texture and color of the aged paper.